

Presisering i forhold til høring om tiltak i forbindelse med nyresvikt.

Norsk Boxerklubb har ansvar for å forvalte rasen boxer i Norge, og det fremgår av raseforvaltningsdokumentet fra NKK at dette blant annet innebærer å holde oversikt over rasens helse gjennom helseundersøkelser og lignende, og å foreslå tiltak basert på den informasjonen man får.

Når en alvorlig og dødelig sykdom rammer rasen, og den viser seg å være arvelig, er klubben forpliktet til å gjøre tiltak for å begrense omfanget. Det er nå 10 år siden veterinærene først informerte klubben om en familiær forekomst av kronisk nyresvikt hos unge boxere, så det er på høy tid at noe blir gjort. De tiltakene som skal settes i gang nå, vil være de som vi forholder oss til frem til det foreligger en DNA test.

Vi må presisere at vi ikke spør oppdretterne om de tror at JKD er arvelig. Det er godt dokumentert at det er arvelig, og der lar vi fagfolk på veterinærhøgskolen og helseavdelingen i NKK gjøre vurderingene og gi råd til klubben.

Vi vil også presisere at de hundene som Norsk Boxerklubb og/eller professor Frode Lingaas på veterinærhøgskolen har informasjon om, er hunder som har en sikker diagnose og der andre årsaker til kronisk nyresvikt er utelukket. Majoriteten av de boxerne som Norsk Boxerklubb har informasjon om, har i tillegg blitt obdusert slik at diagnosen er bekreftet med 100 % sikkerhet.

Det å spekulere i om sykdommen er arvelig eller ikke er å ta fokus bort fra det som er poenget, nemlig hvilke tiltak som skal gjøres for at vi kan sikre i størst mulig grad at det ikke fødes flere boxere i Norge som skal dø av JKD.

Vi presiserer derfor at det kun er de syv spørsmålene under som styret ønsker tilbakemelding på, og rådene fra oppdrettere og medlemmer vil vektlegges når saken behandles i styret. Det er også åpent for å avslutte med en kommentar til slutt:

Forslag til tiltak for nyresvikt hos unge boxere

1. Spørsmål til medlemmer:

Er dere enige i at:

«Frem til vi har en DNA-test vil alle boxere som får diagnosen kronisk nyresvikt før de er 3 år gamle, bli behandlet som om det er arvelig nyresvikt - Juvenil Renal Dysplasi - så sant ikke hunden er obdusert og annen årsak til nyresvikten er fastslått»

2. Hvordan kan vi sikre at raseklubben får informasjon om alle unge boxere som får diagnosen kronisk nyresvikt?

3. Hvordan skal denne informasjonen behandles i raseklubben? Her er alternativer:
 - a. Offentliggjøring av alle rapporterte tilfeller (som i Sverige). Hvis ja, hvilke diagnosekriterier skal vi ha:
 - i. Obduksjonssvar/biopsisvar (som i Sverige)
 - ii. Klinikk (sykehistorie fra veterinær som dokumenterer at hunden har kronisk nyresvikt, og at årsak ikke er kjent)
 - b. Intern liste for avlsrådet – som gjør at man kan informere oppdrettere om status på tiltenkt avlsdyr når paringer meldes inn
 - i. Dette krever at paringer meldes inn slik at oppdretter kan få denne informasjonen

4. Informasjonsflyt: Hvem skal ha ansvaret for å informere berørte parter når det dukker opp syke hunder?
 - a. Raseklubben?
 - i. Avlsrådet?
 - ii. Hovedstyret?
 - b. Eier av det syke dyret?
 - i. Kan ha ansvar for å melde fra til oppdretter, men hva med eier til hundens far, og alle andre berørte?
 - c. Eier av mor og far til det syke dyret?
 - i. Forutsetter at de har fått beskjed i første omgang

5. Hvem skal informeres når en boxer får diagnosen JRD?:
 - a. Informere eier av mor og far til syke dyr (begge er bærere)
 - b. Informere eiere av alle avkom etter en bærer (50% vil selv være bærere)?
 - c. Informere alle eiere av kulløsken til syke hunder (50% vil være bærere, og 25% er potensielt rammet)?

6. Avlsstrategi: Her er det to hensyn å ta – hindre at det fødes flere syke individer, OG hindre videre spredning av genet i populasjonen.
 - a. Foreldre til syke hunder tas ut av avl nå (men kan brukes med forsiktighet når vi har en DNA test fordi de da kan pares med en partner som ikke har genet)?
 - b. Foreldre til syke hunder kan brukes videre i avl, men da kun pares med en partner som ikke har nære slektninger som er syke (hvordan vet man det?)?

- c. Kullsøsken til syke hunder bør ikke brukes i avl (men kan brukes med forsiktighet når vi har en DNA-test, fordi man da kan kombinere to individer som ikke begge er bærere)?
7. Skal i så fall disse retningslinjene være rådgivende, slik at det er opp til den enkelte å følge dem, eller skal retningslinjene endres? (Selv om vi ikke endrer retningslinjene gjelder NKKs avlsstrategi og Lov om Dyrevelferd, slik at det å pare to hunder som har nære slektninger med nyresvikt (foreldre, avkom, helsøsken) vil være brudd på begge)